

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs XIII. Fasciculus myrrae dilectus meus mihiinter vbera mea
commorabitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

Exhibitio
nardi à Ma-
ria Magda-
lena in re &
in Sacra-
menta facta
fuit.

mulier illa Euangelica quæ Domini scribitur unxisse, in re & Sacramento exhibuit: in re secundum historiam, in sacramento secundum tropologiam; quia pedes Domini ungerere, fuit diuinitatis eius celsitudinem mentis subleuatione, quamuis per speculum & in ænigmate considerare. Caput ergo & pedes Domini ungerere, est diuinitatem & humanitatem eius credere & prædicare. Vnde & de eiusdem unktionis virtute quæ Maria Dominum unxit scribitur, quia *impleta est domus ex odore unguenti.* Domus quippe Ecclesia est, quæ huius unktionis odore completur, quia Christum Deum & hominem credit & confitetur, huiusque fidei & confessionis rectitudine per totam mundi latitudinem diffunditur. Per hanc domum id est Ecclesiæ vniuersitatem Iohannes Euangelista odoris huius suauitatem de capite & de pedibus Domini respergit, de capite quidem cum dicit, *in principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum:* de pedibus verocum dicit, *verbum caro factum est, & habitauit in nobis.*

Ioh. 12.

Quid sit domum id est Ecclesiam impleri ex odore unguenti.

Ioh. 1.

Potest quoque & hoc modo intelligi unctio capitis & pedum Domini, ut qui vestigia sequitur Christi per actiue vitæ studium, pedibus eius bene viuendo procumbat, sicque ad meliora de die in diem proficiens, per contemplatiue vitæ virtutem, quasi ad caput Christi, Deo iungitur inhaerendo se erigat. Unctio

ergo pedum est virtus operatoria, porro unctio capitis virtus contemplatoria. Est enim suauissimi odoris oblatio, bonæ actionis & sanctæ meditationis exercitatio, quæ delectatur in accubitu suo, Rex & sponsus ille cælestis expectans & desiderans tali odore fragranteseum collocare in æterno ipsius sui accubitus reclinatio.

Quid sit
Spiritualiter
ungerere pe-
des & caput
Christi.

Sed ut ad istum æternum eius accubitum peruenire possit sancta Ecclesia siue fidelis anima, in isto temporalis eius dispensationis accubitu, quo pro eius salute nascendo & moriendo accumbere voluit, humilitatis, patientiæ, atque obedientiæ eius exempla sectando, in suam eimente virtutum odore redolente accubitum patet, quatenus ipse postmodum eam veluti sponsus sponsam immaculatus immaculatam in regni sui thalamum siue accubitum introducat, ut sicut nunc in ea requiescit temporaliter per gratiarum diuersitatem, ita ipsa deinceps requiescat in illo æternaliter per gloriam sempiternam. Vnde per subsequentiã iudicat eadem sponsa hanc præfixam clementis sponsi esse sententiam, ut qui passionibus eius per patientiam communicat, regno quoque eius æterno per consolationem participet.

Quid requiritur ut fidelis anima æterno Regis accubitum perueniat.

VERSUS XIII.

Fasciculus myrræ dilectus meus mihi inter ybera mea commorabitur.

I 3 Per

Per myrram
amaritudo
passionis,
per botrum
dulcedo &
resurrectio
nis Christi
exprimitur.

PER myrram quippe amaritudo passionis, per botrum dulcedo resurrectionis exprimitur. Dum inquit sponsus meus & Rex meus quo regente est mihi bonum & velle & posse, accubisset in passione crucis, & vsque ad mortem obediens factus, in sepulchro iam esset depositus, ego quæ antea querebar, quod nigra essem, eò quod nõ tantum extranei, sed & fratres mei pugnant contra me, quasi quædam, pretiosissimã nardo, ex ardentissimã eius charitate, humilitatis quoque patientiæ & obedientiæ eius exemplo composita, odorem bonæ opinionis per totum resperfi mundum, non tantum vnâ morte, sed mille mortium generibus pro eius amore succumbere parata, ita vt non sit mihi dilectus meus sola myrra, sed fasciculus myrræ, dum pro vno genere mortis quam pro me suscepit, multarum & diuersarum mortium cupio colligere fasciculum.

Dilectus
sponsæ cur
non simpli-
citer myrra
sed fascicu-
lus myrræ
dicatur.

Fasciculum
myrræ de-
scribit
Apostolus 2.
Cor. 11.
& Heb. 11.

Quisnam est iste fasciculus? pericula fluminum, pericula latronum, pericula ex genere, pericula ex gentibus, pericula in ciuitate, pericula in solitudine, pericula in mari, pericula in falsis fratribus; labor & ærumno, vigilia multa, fames & sitis, ieiunia multa, frigus & nuditas: ludibria & verbera, vincula & carceres, lapidatio, sectio, postremo gladij occisio. Ecce fasciculus myrræ. Sed quia duplex est martyrium, vnum in corpore, aliud in mente, diuidamus hunc fasciculum & ponamus,

alium esse fasciculum myrræ, id est corporalis passionis, alium fasciculum myrræ mentalis. Et corporalis quidem passionis fasciculum supra enumerauimus, porro fasciculus mentalis myrræ id est passionis, est virginitas carnis, abrenuntiatio sæculi & omnis mundanæ voluptatis, siue multimodæ labor continentiæ. Istius gemini fasciculi causa est mihi dilectus meus inquit Ecclesia siue sancta anima, quia pro eius nomine & amore huic fasciculo ferendo supposui humeros mentis & corporis, mentis quidem mortificatione vitiorum; corporis verò diuersarum tolerantia passionum.

Cur hoc? quia & ipse dilectus per se quoque factus est mihi fasciculum myrræ, quando pro me in corpore suo, flagella, sputa, alapas, irrisiones, potum fellis, crucem, confossiones manuum, pedum & lateris, ipsam denique mortem suscipiens, quasi fasciculum multimodarum collegit passionum. Talis verò fasciculus dilectus meus mihi factus inter vbera mea commorabitur, quia hæc omnia signa passionis eius mente quotidie recolo, & dum horum memoriã habeo, ego quoque pro eius dilectione mearum passionum fasciculum ardentius colligo.

In situ corporis inter vbera altrinsecus constituta pactus est positum, & ideo commemorationem fasciculi myrræ inter vbera, rectè accipi

Sicuti duplex est
martyrium
ita & duplex
myrræ
fasciculus.

Fasciculus
myrræ in
Christo pa-
tiente
describitur.

Fasciculus
myrræ cur
inter vbera
dicatur
commorari.

accipimus eā quæ in pectore debet esse memoriā Dominicæ passionis.

Duo vbera duo sunt testamenta.

Siue ponamus vbera esse duo testamenta, vetus videlicet & nouū, & inspiciamus, quia & in his dilectus commoratur commemoratiōe suæ passionis; priore testamento ipsam passionem futuram prædicente, sequente iam factam præsentante. *Inter vbera*, inquit, *mea* commorabitur, quia in duobus testamentis, mihi ad notitiā eius & ad salutem meā propositis, fasciculū myrræ eius colligo: in veteri quidē testamēto per figuras præsignatæ, in nouo autē per salutiferum æternæ redemptionis succum toti mūdo exhibitæ. Succus enim myrræ fertur multis mederi infirmitatibus, & huius Dominicæ myrræ succus omnē animæ morbū depulit & perpetuæ sanitatis medicinam in toto mundo constituit.

Succus myrræ multis medetur infirmitatibus.

Duo vbera duos significant populos.

Siue inter vbera mea commorabitur, hoc est inter duos populos in meo corpore ex Iudæis & gentibus constitutos, qui hunc fasciculum myrræ Dominicæ fide suscipiunt, moribus sequuntur, & eius quotidie commemorationem in Sacramento faciunt, mente recolunt, & ore suam perpetuam sumunt.

Duo vbera duo latrones.

Vel inter vbera mea, hoc est inter duos latrones, inter quos dilectus meus suspensus fasciculū passionis suæ componit, qui eisdem duos populos præsignauerūt, vnum credentem, alterum crucifigentem; vnum electum, alterum re-

probatum. Vbera autem mea fuerunt, ille propter naturalē & scriptam legem, iste propter solam naturalem, ita nutrimentum rationis vtrique habentes, vt sint inexcusabiles. Et iste quidem per dilectum meum in medio commorantem & fasciculum suæ myrræ prætendentem nouam superassumpsit legem naturalem illuminantem, ille verò occulto Dei iudicio sed iusto, post datam legem amisit & naturalem propter incredulitatem.

Vnde & ipso dilecto in cruce pendenti myrratum obtulit vinum, cuius amaritudo in ipsum transfusa est, dum diceret, *sanguis eius super nos & super filios nostros.*

Vnum myrratum Christo in cruce oblatum quid præfigurauit.

VERSUS XIV.

Botrus Cypri dilectus meus mihi in vineis Engadli.

ET quia huius medelam suscipere noluit, botri dulcedine caruit, ideoque dilecto nec commortuus est peccato, nec cōsurrexit iustitiā. Mihi autem, quæ in altero populo ad fidem veniente, passionis eius Sacramenta suscipio, veneror, & adoro, *botrus cypri* factus est, quia cum ipse à morte resurrexit, me quoque spe & dulcedine futuræ resurrectionis animauit.

Ipse est enim Botrus de terrâ late & melle manente deportatus, à duobus exploratoribus ipsos duos populos significantibus, qui de Maria Matre, dulcedine & pinguedine sancti Spiritus fluente generatus.

Botrus per exploratores de terra promissionis portatus. Num. 13. figura fuit Christi.